

บันทึก

เรื่อง การยกเว้นมิให้ใช้บังคับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน
ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ แก่งานกริตยางและงานที่เกี่ยวข้องกับ
การกริตยางขององค์การสวนยาง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กษ ๑๖๐๒/๑๗๖๐๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับรายงานจากองค์การสวนยางว่า ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป นั้น องค์การสวนยางได้มีหนังสือขอให้แรงงานจังหวัดนครศรีธรรมราชวินิจฉัยตีความว่า ประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวจะมีความเกี่ยวข้องกับลูกจ้างกริตยางขององค์การสวนยางเพียงใด หรือไม่ ปรากฏว่า กรมแรงงานได้มีหนังสือตอบข้อหารือของจังหวัดนครศรีธรรมราชในเรื่องนี้เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๓๓ ว่า งานขององค์การสวนยางเป็นงานเกษตรกรรมซึ่งมีงานลักษณะการผลิตรวมอยู่ด้วยอันเป็นงานที่อยู่ในข่ายบังคับจะต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ส่วนงานกริตยางนั้น กรมแรงงานเห็นว่า หากข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติตามคำชี้แจงที่ผู้แทนองค์การสวนยางเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ งานกริตยางจึงมีลักษณะเป็นงานตามฤดูกาลตามนัยข้อ ๔๖ วรรคท้ายของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับกิจการขององค์การสวนยางไว้ว่า การวินิจฉัยปัญหาเรื่องนี้จะต้องแยก “กิจการ” หรือ “งาน” ขององค์การสวนยางออกพิจารณาเป็น ๒ ส่วน คือ งานส่วนแรกเป็นงานเกษตรกรรม และงานส่วนที่สองเป็นงานฝ่ายโรงงานและงานบริหารทั่วไป สำหรับงานเกษตรกรรมขององค์การสวนยางนั้น เห็นว่า อยู่ในข่ายยกเว้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกิจการที่มีให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ส่วนงานฝ่ายโรงงานและงานบริหารทั่วไปขององค์การสวนยางไม่อยู่ในข่ายที่ได้รับการยกเว้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

องค์การสวนยางได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นของกรมแรงงานไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ ในปัญหาเกี่ยวกับกิจการขององค์การสวนยางว่าจะอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือไม่ หรืออยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งถ้าปฏิบัติตามความเห็นของกรมแรงงานจะทำให้องค์การสวนยางมีปัญหาในทางปฏิบัติและต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลสมควร คณะกรรมการองค์การสวนยางในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๕ จึงได้

มีมติให้ส่งเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความและวินิจฉัยว่า งานกรีดยางและงานที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยางซึ่งเป็นงานเกษตรกรรมโดยตรงขององค์การสวนยาง และไม่ได้ใช้ลูกจ้างตลอดปีเนื่องจากไม่มีการจ้างในเวลายางผลัดใบปีหนึ่งประมาณ ๓๐-๔๕ วัน นั้น จะอยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นมิให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เพียงใด หรือไม่

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับการตีความกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาข้อหารือของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (องค์การสวนยาง) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมแรงงาน) ประกอบด้วยแล้ว เห็นว่า ปัญหาที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์หารือมาว่า งานกรีดยางและงานที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยางขององค์การสวนยางซึ่งเป็นงานเกษตรกรรมโดยตรงขององค์การสวนยาง และไม่ได้ใช้ลูกจ้างตลอดปีเนื่องจากไม่มีการจ้างในเวลายางผลัดใบปีหนึ่งประมาณ ๓๐-๔๕ วัน จะอยู่ในข่ายได้รับยกเว้นมิให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เพียงใด หรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า งานกรีดยางและงานที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยางขององค์การสวนยาง เป็น “งานเกษตรกรรม” ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกิจการที่มีให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕^๑ หรือไม่ จากข้อเท็จจริงและคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์(องค์การสวนยาง) ประกอบกับข้อบังคับองค์การสวนยางว่าด้วยการแบ่งส่วนงานและกำหนดหน้าที่ส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ กิจการหรืองานขององค์การสวนยางได้แบ่งส่วนการปฏิบัติงานออกเป็น ๓ ส่วน^๒ คือ สำนักผู้อำนวยการ ส่วนบริหารและส่วนปฏิบัติการ

^๑ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ และข้อ ๑๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ กระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศกำหนดมิให้ใช้บังคับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน แก่กิจการดังต่อไปนี้

๑. งานเกษตรกรรม ซึ่งได้แก่งานเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ เลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีได้ใช้ลูกจ้างตลอดปี และไม่มีงานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างและการจ่ายเงินทดแทน

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ ข้อ ๕ อ.ส.ย.มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ที่ตำบลช้างกลาง อำเภอนวก้าง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วยสำนักผู้อำนวยการตั้งอยู่ในสำนักงานแห่งใหญ่ ส่วนบริหารและส่วนปฏิบัติการ

ส่วนปฏิบัติการ ประกอบด้วย ฝ่ายสวนและฝ่ายโรงงาน ดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่ายสวน ๑ ตั้งอยู่ที่ตำบลช้างกลาง อำเภอนวก้าง จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๒) ฝ่ายสวน ๒ ตั้งอยู่ที่ตำบลลูกพระ อำเภอนวก้าง จังหวัดนครศรีธรรมราช

รายละเอียดในงานของสำนักผู้อำนวยการและส่วนบริหารมีลักษณะเป็นงานบริหารทั่วไป สำหรับงานในส่วนปฏิบัติการนั้น ประกอบด้วยงานฝ่ายสวนและงานฝ่ายโรงงาน โดยมีการกำหนดรายละเอียดของงานฝ่ายสวน^๓ ไว้อย่างชัดเจนว่า ในแต่ละฝ่ายสวน ๑ ถึงฝ่ายสวน ๓ มีการบังคับบัญชาและแบ่งงานกับควบคุมดูแลกันอย่างไรบ้าง กล่าวคือ ให้มีผู้จัดการสวนเป็นผู้บังคับบัญชาและมีหน้าที่เกี่ยวกับการปลูกต้นยาง บำรุงรักษาต้นยาง กรีดและเก็บน้ำยางในพื้นที่ที่กำหนดเพื่อส่งให้ฝ่ายโรงงานซึ่งแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมหรืองานขององค์การสวนยางเฉพาะในส่วนปฏิบัติการที่ระบุงานเกี่ยวกับการปลูกต้นยาง บำรุงรักษาต้นยาง กรีดและเก็บน้ำยาง ของงานฝ่ายสวนนั้น มีลักษณะเป็นงานเกษตรกรรมโดยตรงและแตกต่างหากจากงานบริหารทั่วไปและงานโรงงาน และปัญหานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้ครั้ง

(๓) ฝ่ายสวน ๓ ตั้งอยู่ที่ตำบลภูแหะ อำเภอทุ่งใหญ่ และตำบลบางขัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๔) ฝ่ายโรงงาน ๑ มีหนึ่งโรงงาน คือ โรงงานยางแท่งและยางเครป ตั้งอยู่ที่ตำบลช้างกลาง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๕) ฝ่ายโรงงาน ๒ มีสองโรงงาน คือ โรงงานยางแท่ง และโรงงานน้ำยางข้น ตั้งอยู่ที่ตำบลภูแหะ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนบริหารประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและฝ่ายการคลัง ตั้งอยู่ในสำนักงานแห่งใหญ่ และมีสำนักงานสาขที่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยโรงเก็บสินค้ายางในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดอื่น

^๓ ข้อ ๑๐ ฝ่ายสวน ๑ ในส่วนปฏิบัติการตามข้อ ๖ (๓) พื้นที่สวนประมาณ ๑๐,๒๐๐ ไร่ มีหัวหน้าฝ่ายเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบและควบคุมงานซึ่งแบ่งเป็น

(๑) งานสวน ๑ มีผู้จัดการสวนเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบและมีหน้าที่เกี่ยวกับการปลูกต้นยาง บำรุงรักษาต้นยาง กรีดและเก็บน้ำยาง ภายในพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๓,๑๐๕ ไร่ ของงานสวน ๑ เพื่อส่งให้ฝ่ายโรงงาน ๑

(๒) งานสวน ๒ มีผู้จัดการสวนเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบและมีหน้าที่เกี่ยวกับการปลูกต้นยาง บำรุงรักษาต้นยาง กรีดและเก็บน้ำยาง ภายในพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๓,๑๗๑ ไร่ ของงานสวน ๒ เพื่อส่งให้ฝ่ายโรงงาน ๑

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๑๑ ฝ่ายสวน ๒ ในส่วนปฏิบัติการข้อ ๖ (๓) เนื้อที่สวนประมาณ ๑๖,๕๐๐ ไร่ มีหัวหน้าฝ่ายเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และควบคุมงานซึ่งแบ่งเป็น

(๑) งานสวน ๑ มีผู้จัดการสวนเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบและมีหน้าที่เกี่ยวกับการปลูกต้นยาง บำรุงรักษาต้นยาง กรีดและเก็บน้ำยางภายในพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๓,๒๐๐ ไร่ ของงานสวน ๑ เพื่อส่งให้ฝ่ายโรงงาน ๒

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๑๒ ฝ่ายสวน ๓ ในส่วนปฏิบัติการตามข้อ ๖(๓) พื้นที่สวนประมาณ ๑๕,๐๐๐ ไร่ มีหัวหน้าฝ่ายเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบและควบคุมงานซึ่งแบ่งเป็น

(๑) งานสวน ๑ มีผู้จัดการสวนเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบและมีหน้าที่เกี่ยวกับการปลูกต้นยาง บำรุงรักษาต้นยาง กรีดและเก็บน้ำยาง ภายในพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ไร่ ของงานสวน ๑ เพื่อส่งให้ฝ่ายโรงงาน ๒

ฯลฯ

ฯลฯ

หนึ่งแล้วตามบันทึก เรื่อง การตีความกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน(กรณีองค์การสวนยาง)^๔ ในเมื่องานกรีดยางเป็นกิจการที่องค์การสวนยางมิได้จ้างคนงานปฏิบัติงานตลอดปี เนื่องจากไม่มีการจ้างในเวลายาวผลัดใบปีหนึ่งประมาณ ๓๐-๔๕ วัน และเป็นงานที่มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับต้นยางเป็นสำคัญ ดังปรากฏตามคำชี้แจงของผู้แทนองค์การสวนยางประกอบกับระเบียบองค์การสวนยางว่าด้วยการปฏิบัติงานของคนงานกรีดยาง พ.ศ. ๒๕๓๒^๕ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) จึงเห็นว่า งานกรีดยางขององค์การสวนยางเป็นงานเกษตรกรรมตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกิจการที่มีให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕^๖

สำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยางนั้น เห็นว่า งานที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยางจะต้องสิ้นสุดลงเมื่อส่งสิ่งที่ได้จากการกรีดยางเข้าโรงงานแล้ว ต่อจากนั้นก็จะเป็นงานของโรงงานซึ่งไม่เกี่ยวกับเกษตรกรรม ดังนั้น ถ้าเป็นการเก็บน้ำยางตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของงานฝ่ายสวนหรือการส่งน้ำยางอันเป็นงานต่อเนื่องกับการกรีดยางของคนงานกรีดยางตามระเบียบองค์การสวนยางว่าด้วยการปฏิบัติงานของคนงานกรีดยาง พ.ศ. ๒๕๓๒ แล้ว จึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยางและมีลักษณะเป็นงานเกษตรกรรมที่ไม่มีงานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วยตามประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวข้างต้น^๗

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) จึงเห็นว่า งานกรีดยางและงานที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยางดังกล่าวขององค์การสวนยางอยู่ในข่ายได้รับยกเว้น มิให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างและการจ่ายเงินทดแทน

อย่างไรก็ตาม ในการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานกับกิจการขององค์การสวนยางซึ่งเป็นองค์การของรัฐบาลและเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ นั้น ขณะนี้ได้มีการประกาศใช้

^๔ บันทึกดังกล่าวแจ้งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ สร.๐๘๐๑/๖๑๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๙

^๕ ข้อ ๒๔ การกรีดยางตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ปีถัดไปเป็นฤดูที่ต้นยางให้ผลผลิตสูงสุด ให้คนงานเริ่มทำการกรีดยางตั้งแต่เวลา ๐๓.๐๐ น. เป็นต้นไป และให้รอจนน้ำยางหยุดไหลจึงเก็บน้ำยาง กำหนดส่งน้ำยางถึงโรงงานรับยางไม่เกินเวลา ๑๔.๐๐ น. หรือตามที่ อ.ส.ย.กำหนดเป็นครั้งคราว

ข้อ ๒๕ การกรีดยางบางวันในฤดูฝนซึ่งสภาพอากาศไม่อำนวยต้องรอคอยกรีดยางสายจนถึงเวลา ๐๙.๐๐ น. ถ้าเลยเวลาที่กำหนดแล้วยังกรีดยางไม่ได้ก็ให้งดการกรีดยางในวันนั้น

ในกรณีฝนตกหลายวันติดต่อกันให้คนงานกรีดยางชดเชยตามที่ อ.ส.ย.กำหนดก็ได้ และให้เก็บน้ำยางส่งถึงโรงงานรับยางไม่เกินเวลา ๑๖.๐๐ น.

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะมีหนังสือหารือปัญหาดังกล่าวข้างต้นมายังคณะกรรมการกฤษฎีกา พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดสิทธิประโยชน์^๔ ของพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจไว้ต่างหากจากลูกจ้างของเอกชนโดยไม่มีการแยกประเภทลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจในทำนองเดียวกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ดังนั้น สิทธิประโยชน์ของพนักงานกริตยางขององค์การสวนยางในฐานะลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจจึงต้องเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานของสิทธิประโยชน์ของพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๑^๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเตมทรัพย์
(นายไมตรี ตันเตมทรัพย์)
รองเลขาธิการฯ

๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(๑) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ

ฯลฯ

ฯลฯ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจแต่ไม่หมายความรวมถึงฝ่ายบริหาร

ฯลฯ

ฯลฯ

“สิทธิประโยชน์” หมายความว่า สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับวันและเวลาทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และสวัสดิการของพนักงาน

ฯลฯ

ฯลฯ

๕ มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานของสิทธิประโยชน์

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ในเรื่องสิทธิประโยชน์ของพนักงานตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ และมาตรา ๔๑

(๔) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องของพนักงานตามมาตรา ๒๐

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรฐานของสิทธิประโยชน์ตาม (๑) เมื่อได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับแก่รัฐวิสาหกิจทุกแห่ง

การพิจารณาตาม (๒) ให้คำนึงถึงมาตรฐานของสิทธิประโยชน์ตาม (๑)

ปฏิบัติราชการแทน เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๓๕